

vedblivende skulde være 3 pCt., ogsaa efter at Kjøbenhavn nu ved de ny Skattelove faar et betydeligt Tilskud, er altsaa ikke helt gaact i Opfyldelse; han er kun naaet til $2\frac{1}{2}$ pCt. — det tredie Ændringsforslag af de ærede Medlemmer følger af et af de andre Forslag.

Saa kommer Nr. 7 til § 9, en Paragraf, som jo handler om de tilkaldte Ligningsmænd, som en Ligningskommission kan benytte sig af i store Kommuner, og hvor der altsaa særlig er tænkt paa, at man kunde benytte det stedlige Kendskab, som tilkaldte Mænd f. Eks. fra Byens Ud-kant eller fra Kvarterer, hvorfra der ikke er valgt noget Medlem af Ligningskommissionen, kunne være i Besiddelse af. Denne Bestemmelse i § 9 er jo et gammelt Forslag, det er et Forslag, som stammer fra den parlamentariske Kommission, og det er Gang efter Gang vedtaget her i Tinget; jeg skal anbefale det høje Ting ikke at udstemme det, saaledes som her er foreslaaet. Naar det ærede Medlem i sin Begrundelse af sit Ændringsforslag udtaler, at Flertallet i Byraadet, nemlig de højstbeskattedes Repræsentanter i Forbindelse med Borgmesteren, ene kunne vælge disse Ligningsmænd, hvis praktiske Kendskab til de paagældende Forhold man ønsker at benytte, og da kunne vælge udelukkende Højremænd, saa husker det ærede Medlem fejl deri, at de højstbeskattedes Repræsentanter i Byraadet og Borgmesteren danne Flertallet. Det gøre de jo ikke, de danne den ene Halvdel, medens Antallet af den almindelige Valgrets Repræsentanter er akkurat det samme som Antallet af de højstbeskattedes Repræsentanter og Borgmesteren i Forening. — Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa, at Aktieselskaber under visse Forhold skulde kunne paalignes endogsaa mere end vedkommende Kommunes Skatteprocent, hvilket dog vilde være urigtigt.

Saa har det ærede Medlem et Ændringsforslag Nr. 9 til § 16, nemlig om, at en Henviisning til § 20 skulde forandres til en Henviisning til § 18. Det ærede Medlem synes at have ventet sig en hel Del af dette Ændringsforslag; han har ikke en Gang kunnet vente, indtil denne Sag kom til Forhandling i Dag. Nej, allerede i Gaar under Behandlingen af en anden Sag dvælede det ærede Medlem ved det Ændringsforslag, som han her har stillet, og dvælede ved det Slag, som han skulde slaa, naar Sagen kom til Behandling. Det ærede Medlem talte om Sjuskefejl og om, at det vrimlede med Fejl i

disse Love. I den kommunale Lov, som han skulde til at behandle i Dag, havde han saaledes fundet adskillige Sjuskefejl. Han nævnedes saa een, men ogsaa kun een, som han vilde søge rettet i Dag, nemlig den, at der i Stedet for en Henviisning til § 20 skulde staa en Henviisning til § 18. Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at han forstod ikke, at man kunde forsvare at sende et Lovforslag til Statsraadet til kgl. Stadfæstelse, som havde en saadan paa-viselig Sjuskefejl, et galt Paragraftal. Naa, jeg ser da ogsaa, at det ærede Medlem paa Forhaand i Dag har af et Blad, som jo altid under disse Skatteforhandlinger er det ærede Medlems store Beundrer, faaet indflettet et nyt Blad i sin Laurbærkrans. Det paagældende Blad, som jo staaer helt ude, yderst ude til den anden Side, tør ikke sige, at det ærede Medlems Anke over Ordet „derhos“ var rigtig, men saa henviser det til, at til i Dag har det ærede Medlem en Trumf paa Haanden, nemlig et galt Paragraftal, som man ikke skal kunne tage fra ham. Bladet mener endogsaa, at det vilde være en ren Skandale, om man i Dag nægtede at følge det ærede Medlem med at rette denne Sjuskefejl. Jeg skal dertil sige, at der her virkelig foreligger en Fejl, men Fejlen, Sjuskefejlen, er ingenlunde Lovforslagets, den findes ikke i Lovforslaget, men udelukkende hos det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem har ved at læse en Paragraf i Lovforslaget for et Øjeblik ikke været i Besiddelse af sin sædvanlige Opfattelsesevne. Saa har han ment, at der var noget galt i det, han læste, og saa siger han: Det kan ikke være § 20, der skal henvises til; nej, de have naturligvis oppe i Landstinget faaet ny Paragraffer ind, faaet andre Paragraftal, men glemt at rette Henviisningen til en Paragraf, der nu har et andet Nummer. Og saa har det ærede Medlem uden at gøre sig den mindste Ulejlighed med at se efter, om det nu ogsaa forholdt sig saaledes, stillet sit Ændringsforslag og baade i Gaar og i Dag holdt Tale om det gale Paragraftal, denne utilgivelige Sjuskefejl, der for det ærede Medlem vel sagtens har staaet som et lige saa lykkeligt Fund som Ordet „derhos“. Der foreligger imidlertid ingen som helst Fejl, og der kunde ikke komme til at foreligge nogen af den tænkte Art, thi i Landstinget er der slet ikke lige indtil § 29 foretaget nogen Forandring med Hensyn til Paragrafferne, ikke indført nogen ny Paragraf eller udtaget nogen, saaledes at Paragrafnumrene fra 1—29, saaledes som de ere